

عنوان مقاله:

مدلسازی رابطه بین رهبری تحولگرا، رفاه کارکنان و انگیزش شغلی از دیدگاه کارکنان پتروشیمی کارون

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی آینده نگری در روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

امیر کرمی - کارشناسی ارشد گروه مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز، رامهرمز، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این مطالعه، مدلسازی رابطه بین رهبری تحولگرا، رفاه کارکنان و انگیزش شغلی از دیدگاه کارکنان پتروشیمی کارون بود. تحقیق حاضر به لحاظ هدف، کاربردی و از نظر روش جمع آوری داده ها از نوع پژوهش های توصیفی - همبستگی و از لحاظ زمانی، مقطعی بود و جامعه آماری در این مطالعه، کلیه کارکنان پتروشیمی کارون (۸۰ نفر) و با توجه به محدود بودن جامعه آماری، از روش سرشماری استفاده و کل جامعه آماری به عنوان نمونه در نظر گرفته شد. در این مطالعه از پرسشنامه های استاندارد رهبری تحول گرا باس و اولیو (۲۰۰۰)، انگیزش شغلی توسط رضایی (۱۳۸۲) و رفاه کارکنان توسط آبتین (۱۳۹۱) برای گردآوری اطلاعات آماری استفاده شده است. روایی محتوایی هر سه پرسشنامه توسط صاحب نظران تایید گردید و پایایی آن پس از اجرای آزمایشی بین ۳۰ نفر از کارکنان به وسیله محاسبه آلفای کرونباخ برای سه پرسشنامه به ترتیب ۰/۸۲۷، ۰/۸۰۳ و ۰/۸۵۹ تعیین گردید. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های همبستگی پیرسون، معادلات ساختاری و تحلیل مسیر استفاده شد. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داده که بین رهبری تحول گرا، انگیزش شغلی و رفاه کارکنان و ابعاد آنها رابطه معناداری داشته است. نتایج آزمون تی گروه های مستقل نشان داده است که بین انگیزش شغلی کارکنان زن بیشتر از کارکنان مرد بود. همچنین، رفاه کارکنان بر رابطه بین رهبری تحول گرا و انگیزش شغلی کارکنان پتروشیمی کارون، نقش واسطه ای داشته است.

کلمات کلیدی:

رهبری تحول گرا، انگیزش شغلی، رفاه کارکنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1484799>

